

SLOVENEK.

Političen list za slovenski narod.

Po pošti prejemani velja: Za celo leto predplačan 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za en mesec 1 gld. 40 kr.
V administraciji prejemani, velja: Za celo leto 12 gld., za pol leta 6 gld., za četrt leta 3 gld., za en mesec 1 gld. V Ljubljani na dom pošiljan velja 1 gld. 20 kr. več na leto. Posamezne številke veljajo 7 kr.
Naročnino prejema upravništvo in ekspedicija, Stolni trg št. 6, poleg „Katoliške Bukvarne“.

Oznanila (inzerati) se sprejemajo in velja trisopna petit-vrsta: 8 kr., če se tiska enkrat; 12 kr., če se tiska dvakrat; 15 kr., če se tiska trikrat. Pri večkratnem tiskanju se cena primerno zmanjša.

Rokopisi se ne vračajo, nefrankovana pisma se ne sprejemajo.

Vredništvo je v Semeniških ulicah h. št. 2, I., 17.

Izhaja vsak dan, izvenredne nedelje in praznike, ob 1/6. uri popoldne.

Štev. 277.

Ljubljani, v četrtek 3. decembra 1891.

Letnik XIX.

Vabilo na naročbo.

S 1. decembrom pričenja se nova naročba, na katero uljudno vabimo p. n. občinstvo.

„SLOVENEK“

velja za ljubljanske naročnike v administraciji:

Vse leto 12 gld. | Četrt leta 3 gld.
Pol leta 6 „ | Jeden mesec 1 „

Za pošiljanje na dom se računa 10 kr. na mesec.

Po pošti velja:

Vse leto 15 gld. | Četrt leta 4 gl. — kr.
Pol leta 8 „ | Jeden mesec 1 „ 40 „

Upravništvo „Slovenca“.

Državni zbor.

Z Dunaja, 2. decembra.

Budgetna razprava.

Včeraj je bilo najprej rešeno poročilo kontrolne komisije za državni dolg, katero je zbornica priznava je vzela na znanje, potem so bile potrjene trgovske pogodbe s Turčijo, Bolgarijo, Španjsko in Portugalsko. Zatem se je pričela razprava o trgovinskem ministertvu, pri katerem je poslanec Burgstaller zopet povdarjal potrebo druge železnice, ki bi vezala Trst z notranjimi deželami. Tudi izreka nado, da se že prihodnje leto napravi telefonska zveza med Trstom in Dunajem. Tržaški poslanci so res taki, kakor se je nedavno izražal češko-nemški poslanec dr. Nitsche, ki je rekel, da vstajajo nevedé, ali vstanejo kot parlamentarni „mandeljci“ ali kot parlamentarne „babice.“ Pri vsaki priliki zahtevajo od vlade posebno pogačo za Trst, na drugi strani pa glasujejo za vsako spako, ki krajša državne dohodke. V svoji kratkovidnosti ali strasti ne pomislijo, da ne more ostati ova cela in volk sit.

LISTEK.

Lakota v Rusiji.

Rusija je pred vsem poljedelska država, zatorej je blagostanje narodovo veliko bolj odvisno od dobre letine, nego v drugih evropskih državah, kjer cvete tudi industrija. Mi ne rečemo s tem, da v Rusiji še ni tovarn, temveč le toliko jih še ni, da bi bistveno vplivale na narodno gospodarstvo. Posebno se pa v Rusiji slabá letina zaradi tega tudi močno čuti, ker sadjarstvo še ni prav nič razvito. V drugih državah razna društva skrbé za povzdigo sadjarstva, vsega tega dosejati v Rusiji ni bilo in se še-le sedaj nekoliko pričinja.

Je pa še več drugih vzrokov letošnjega glada v Rusiji, o katerem poročajo razni listi naravnost strašne podrobnosti. Posebno hud glad je v samarski guberniji. Od tam poroča v „Ruskija Vjedomosti“ neki tamošnji nemški naseljenec, da je iz Peterburga dobil 42 rubljev, naj jih razdeli mej stradalce. V selu Mosti našel je v jedni sobi ljudij, ki neso mogli vstati. Na vprašanje, kaj jim je, so mu odgovorili, da umirajo glada. Kupil jim je 1 pud in 30 funtov moke. V drugi hiši našel je dve osebi bolni vsled glada. Tu je še našel malo moke

Socijalno vprašanje.

Glavna razprava se je potem vršila o socijalnih zadevah. Baer ne reither jo je pričel z obširnim govorom o potrebnih napravah za delavce, in zlasti o mirovnihi sodiščih, s katerimi se peča posebni vladni predlog.

Drugi govornik je bil knez Liechtenstein, ki je povdarjal, da se dosedanji uspeh parlamentarnega delovanja ne strinja z obljubami prestolnega govora. Razun vladnega predloga gledé mirovnihi uradov se v socijalnem oziru ni zgodilo ničesar in zlasti miruje trgovinsko ministertvo, ki že od leta 1883 sém v tem oziru ni storilo ničesar. Trgovinski minister je sicer ukazal sestaviti štatistiko o zadru-gah, ki je v marsikaterem oziru zanimiva, ali važneje bi bilo, ko bi bil sestavil štatistiko o čedalje večji revščini med malimi obrtniki. Neobhodno potrebno je zabraniti pogin malega obrta in vlada in državni zbor bi morala skupno delovati za ravnotežje med velikimi in malimi obrtniki. Rokodelstvo se mora zopet oživiti; to delo prične ali krona in vlada s pomočjo vladajočih krogov in potem ostane obrtni stan vdan cesarju, konservativen in patrijotičen, ali pa se prične po dolgem neizrekljivem siromaštvu in in konča s pogubo državljanskih čednosti in krsčanstva, to je po socijalno-demokratičnih potih. To se že zdaj razodeva v Berlinu, kjer velja splošnja volilna pravica, na Dunaju pa je še skrito, toda stopi tudi tukaj na dan, če se zgodi še kaj takih napak, kakoršna se je zgodila z osnovo Velikega Dunaja. Zato priporoča vsem strankam, ki niso v nerazvezljivi zvezi z mobilnim kapitalom, da naj gredó urno na delo socijalne preustroje, pri kateri ne gre za volilce in za volitve, ampak za mir domovine! Zivahna pohvala in vsestransko čestitanje je sledilo temu govoru.

Za knezom Liechtensteinom priporočal je Edlbacher nožarstvo na Gorenjem Avstrijskem vladu in zahteval zanj državne podpore 25.000 gld., Dyk pa je zahteval večjo skrb za mlinarstvo na Češkem.

in prosenih mekin, iz katerih so si pripravljali „sok“. V tem se je zvedelo, da Schmidt daje podporo in drugi dan je prišla k njemu cela tolpa stradanih ljudij, ki so prosili pomoči. Poizvedel je, od kod so, in odpravil se je v njih sela, da se preveri o revščini. Našel je po hišah mnogo bolnih ljudij od lakote. Najpotrebnejšim je dal moke in jim razložil, da so mu ljudje poslali denarja iz Peterburga. Ljudje so ga prosili, molili so, jokali in zdihovali, da se popisati ne dá.

K temu posestniku so potem prišli otroci in starke iz drugih sel proseč ga pomoči. K njemu je prišel kmet, pal na kolena in plakal. Sprva od joka govoriti ni mogel. Potem mu je razložil, da ima ženo in šest otrok, ki nimajo kruha in se živé samo ob travi. Pa so vsled tega opešali in že umirajo glada. Dal mu je moke. Najhujše je pa, ker ljudje nimajo v tem kraju nobenega zasluzka. Zemstvo (deželna uprava) daje sicer nekoliko pomoči, ali ta pomoč ne zadošča.

Dosta boljše ni v jekaterinski guberniji. Tamošnja zemška uprava je pa sklenila vsaj, da se gradi neka železnica, da bode nekaj ljudij imelo zasluzka.

Ne pomanjkuje le žita, temveč tudi krme za živino. Ne le kmetje, temveč tudi pomeščiki so v nekaterih krajih prisiljeni prodati živino. Ljudje so

Kdo gospoduje v zbornici?

To vprašanje se je razlegalo po zbornici in je prišlo nehoté vsakateremu na jezik, ki je bil priča dogodkov, ki so se vršili med govorom poslanca Pichlerja, ki je zdaj prišel na vrsto. Obračal se je proti zadnjemu stavku kneza Liechtensteina, pa ga je zavijal tako, kakor da bi bil knez levičarjem očital, da so oni odvisni od velikega kapitala. Zahteval je torej od njega, naj dokaže, s katerim činom ali glasovanjem bi bila levica pokazala svojo odvisnost od velikega kapitala.

Pri teh besedah segel je poslanec Plener govorniku v besedo in rekel: Naj dokaže to! Poslanec Oton Polak, katerega je dr. Gregorec med Ghonovim govorom imenoval komarja ali „kibica“, mu je pritrdjeval: Naj govori in odgovarja!

Vstal je velik nemir, med katerim Plener govorniku ukaže: „Nehajte govoriti, on (knez Liechtenstein) mora mahoma odgovarjati!“

Vrišč je postal še večji, ker so levičarji podpirali besede svojega voditelja s kriki: „Odgovarjajte, odgovarjajte!“

Polak se vnovič odreže: „Lahko je kaj trditi, ali treba je to tudi dokazati!“ In Wrabetz še dostavlja: „To je sumničenje po kopitu Luegerjevem!“

Levičarji so vse križem kričali: Odgovarjajte, odgovarjajte! Poslanci na desnici pa so pri tej čudni prikazni strmeče klicali: Kdo ima besedo? Kdo ima zapovedovati? Predsednik dr. Smolka pa je sedel na predsedniškem stolu v silnih stiskah in težavah, ter ni vedel, kaj bi storil. Katerega družega razgrajalca bi bil takoj pokaral in poklical k redu, Plenerju pa si ni upal pokazati predsednikove veljave in ga opozarjati, da nima nikakoršne pravice ustavljati govornike in po svoji volji komu dovoljevati besedo. Molčal je tudi še potem, ko je Pichler med živahnim odobravanjem levičarjev rekel: Prezvisehni knez ni dal nobenega odgovora, zato izrekam, da njegov izrek ni resničen! Kdor bere besede Liechtensteinove, sprevidi, da knez tega ni go-

pa tudi zaradi tega posebno potrti, ker vsejana ozimina jako slabo kaže in je torej drugo leto pričakovati zopet slabih pridelkov.

Vlada, zemstva in duhovščina si jako prizadevajo, da bi odpomogli gladu, ali žal, da so vse naredbe le polovičarske. Prepovedalo se je izvažanje žita mnogo prepozno. Izvažanje bi se bilo moralo omejiti že spomladi, ko se je že videlo, da bode slaba žetev, ali vsaj takoj ob novini. Tako se je pa od januarja do septembra letošnjega leta iz Rusije več žita izvozilo, nego lani v tem času. Ko so trgovci izvedeli, da se bode prepovedal izvoz, hiteli so z žitom v inozemstvo. Železnice so bile kar preobložene. Takega premeta še ne pomnijo. Kaj pa je bila posledica temu? V Rusiji se je žito neizmerno podražilo, na zapadu pa rusko žito leži v skladiščih, ker se prodati ne more. Doživeli smo celo, da se je nekaj tega ruskega žita že nazaj v Rusijo pripeljalo, ker se na Ruskem dražje proda, nego v inozemstvu.

Velika neprimliko je pa pijanstvo, o čemur se pritožujejo vsi ruski listi. Obupani ljudje so se udali pijančevanju. Mnogi zapijó podporo, ki se jim podeli, če tudi potem morajo stradati. Vlada je mnogih krajih dala zapreti krčme, ali to navadno že prepozno.

voril, kar so mu podtikali, in zato je bilo ravnanje predsednikovo še čudneje in je vnovič potrjavalo, da je mož star in da svoji nalogi kot predsednik vsled tega ni več kos.

Za Pichlerjem poprijel je besedo trgovinski minister Bacquehem, ki je govoril celo uro in razpravljaj raznotere zadeve. Rekel je, da si trgovinska in obrtna zbornica dunajska prizadeva pomagati malim obrtnikom, in da taka domača pomoč gotovo tudi za gorenje-avstrijske obrtnike ne bo zastonj. Govoril je dalje o podonavski parniški in Lloydovi družbi, ki sta velike važnosti za domačo industrijo, o razstavi v Chicagu in o raznih zakonih, ki so bili skleneni v korist delavcev in ki se dobro potrjujejo. Konečno je naznanjal, da se zbornici še isti dan izroči vladni predlog gledé podpore 10.000 gld., s katerimi se imajo napraviti stroji za male obrtnike.

Za ministrom govorili so še trije govorniki. Rizzi zahteval je večjo skrb za vravnavo ladjišč ob primorskih bregovih, Kozłowski pa je priporočal ministru, da naj pri vseh kmetijstvo zadevajočih vprašanjih popraša kmetijske družbe, oziroma skliče enketo; tudi je poudarjal, da se trgovinska politika prav lahko vzajemno ozira na industrijske potrebe. Zadnji govornik Wobanka priporočal je ustanovitev trgovinskega muzeja v Pragi in razpravljaj tudi nekatere železniške tarife.

Ob petih popoldne je bil konec zborovanja, ki se je nadaljevalo danes popoldne ob dveh. Oglašenihi je bilo mnogo govornikov, izmed katerih so prišli dozdej, ko to sklepam, trije na vrsto. Razpravljajali so večidel domače stvari brez posebnega pomena. Ko bode razprava zaključena, govori še kuez Liechtenstein, da s stvarnim popravkom zavrne natolcevanje poslanca Pichlerja; omenjal bo menda tudi to, da predsedništvo ni zabranilo prej omenjenega neparlamentarnega vedenja levičarjev.

Odmerjenje dohodkarine na Dolenskem in določitev zemljiškega davka.

(Govor poslanca Vilj. Pfeiferja v državnem zboru dné 26. novembra 1891.)

Prosil sem, častita zbornica, za besedo, da na jedni strani sprožim vravnavo postopanja pri določevanju, oziroma pri popravljanju novih zemljiško-davčnih tarifov, na drugi strani pa, da povém, da pritožbe o fiskalni ostrosti v nekaterih okrajih na Kranjskem, — kakor so bile navedene v interpelaciji dné 9. junija t. l., — še niso prenehale, in naglašam, da je treba v več točkah popraviti nazore visoke vlade, oziroma njen odgovor na izražene pritožbe dné 30. t. m.

Če misli vlada, da se za 1891. leto v teh okrajih prihodkarina nekako mora za 719 gld. v ordinariju, ali s prikladami vred za 1438 gld. povišati, in celó to povišanje za neznatno zmatra, ne morem odobravati njenih nazorov.

Tu se gre za okraje, ki vsled raznih neugodnih razmer (trtne uši, strupene rose, slabe letine itd.) vedno bolj obožavajo, za okraje, katere zapuščja

V Peterburgu pa posebna komisija preudarja, kako bi se dalo stradajočim pomagati, zlasti kako bi se dale v bodoče odvrniti take nezgode. Časopisi priporočajjo razna sredstva. Vsi se pa v tem strinjajjo, da bode treba dognati, kaj je krivo gladu. Nekateri vidijo vso krivdo v tem, da se v Rusiji le še po starem kmetuje. Premalo napreduje ruski kmet. Priporočajjo umetno gnojenje, stroje in kmetijske šole itd. Drugi vidijo zlo v tem, da kmet ne more po ceni dobiti denarja na posodo. Najbolj prav pa imajo pač oni, ki trdè, da ima ruski kmet premalo zemlje. Vse te stvari so pomisleka vredne, s takimi akademičnimi razpravami ljudem le ni pomagano. Boljše je pač storil romanopisec Tolstoj, ki je odšel v sela, kjer je najhujši glad, osnoval javne obednice, kjer iz svojih in nabranih sredstev preskrbuje ljudem potrebne hrane, hkratu jih pa tudi poučuje. Pokazal je, da je mož, ki ima res dobro srce, ki ga je pa tudi volja na vsak način narodu pomagati, ne pa le v spisih razpravljajti bedo.

Mnogo je kriva takemu stanju tudi slaba uprava. Ali tu bode najtežje kaj storiti. V Peterburgu bodo morali zavladati drugi nazori, poprej ne bode bolje, pred vsem bode treba, da se bode vlada bolj zanimala za notranja vprašanja, nego za vnanja.

na stotine delavnih rodbin, da si onostran širokega morja poiščejo sredstev za obstanek, ker se na domači zemlji preživiti ne morejo.

Dolžnost finančne uprave je, da prizanaša temu prebivalstvu, da mu za sedanjim hudim bremenom ne naklada novih, ki je morajo ugonobiti. (Dobro! Dobro! na desnici.)

Kaj bi pač rekel častiti gospod poslanec za Gumpoldskirehen, kateri okraj mora trpeti jednake, če tudi ne tako hude nezgode, kakor krški, — ko bi davčno oblastvo na hip iznašlo, da se je pri tamošnjem prebivalstvu kupovalne in konzumna zmožnost povečala in bi zatorej povečala dohodkarino (Dobro! na desnici), pri prebivalstvu torej, ki si, kakor prebivalstvo iz vinskih okrajev na Kranjskem, kjer trtna uš uničuje vinograde, mora pritrjavati pri hrani in obleki, tako, da bi bilo pričakovati, da se bode bolj oziralo na slabe gospodarske razmere, ne pa povečšali davki z ozirom na naraščajoče obubožanje.

Mej drugim naj navedem krško občino za vzgled. Ne gledé na privatno dobrodelnost, ki slednji dan 30—50 lačnih šolskih otrok preskrbi z gorkim kosilom in mnogo ubogih podpira, sta v Krškem dve ubožni hiši, kjer je 24 domačih ubožcev, poleg tega se ubožani bolniki, hirajoči občinariji, ki ne morejo delati, podpirajo iz občinskih sredstev.

Za obleko in šolske potrebščine zapuščjenih otrok tudi skrbi občina, tako da za uboge vsako leto iz občinske blagajnice plača 600—700 gld., torej 40% skupnih občinskih troškov. (Čujte! na desnici.)

Ker se, žal, vekša število ubožcev, vekšajo se tudi priklade, katere mora občina nakladati na davčni goldinar, da preskrbi ubožce. K temu pa pride še to, da država občini naklada dela in opravke, katere bi morala opraviti sama, s čimer nastajajo zopet novi troški in treba je zopet novih priklad.

Država bi morala posle, katerih občine s svojimi močmi zmagovati ne morejo, sama opravljajti, ali pa občine za take stvari odškodovati, potem bi pa utihnile pritožbe o visokih prikladah.

Prišlo je že tako daleč, da mora deželni odbor kranjski, kakor sem izvedel, pomanjševajti priklade, katere vsiljujejo občinam pregoreča oblastva, da davkoplačevalcem olajša že pretežavno breme. To je potrebno gledé na neznansko visoke priklade in žalostne gospodarski položaj.

Državni davčni organi se pa ne zmenijo za težavne čase, vedno huje privijajo davčni vijak, povišujejo dohodkarino v stiskanih vinskih okrajih, izračunijjo to povišanje na 719 gld. v ordinariju (ali bolj prav na 1438 gld.), utemeljujejo to s tem, da se je povečšalo število strank, ki morajo plačevajti dohodkarino, pozabijjo pa na to, da je več davka odpalo, ker so mnogi obrtniki pustili obrt zaradi prevelikega davka, in se je poleg tega še povečšala dobitkarina, s čimer se številka 719 gld., oziroma 1438 gld., še povekša.

Vpliv letošnjega povišanja davkov se bode še bolj čutil 1892. leta, ker se ima, kakor znano, dohodkarina določiti po treh poslednjih letih 1889, 1890 in 1891, torej se ima višji dohodek 1891. leta všteti pri predpisu davka za 1892. leto.

Po tem takem je povišanje znatno in jako občutljivo in se s tem ne pomanjša, če se na to sklicuje, da so nekateri obrtniki prenizko obdačeni, kajti nekateri brezvestni spekulanti nalašč naznanijjo večje dohodke, da na tej podlagi dobè, kolikor je moči, veliko kredita, ter s to sleparijjo dobè blaga na upanje (Čujte! Čujte! na desnici), katero potem v zgubo prodajajo in škodujejo reelnemu trgovcu, ki ne more zmagovati te nesolidne konkurence.

Nikakor pa ne morem pustiti veljati visoki vladi, da so pri določitvi dohodkarine sodelovali le neomadeževani ljudje kot zaupniki. Jaz sem v svoji interpelaciji trdil, da je za zaupnika bila omadeževana oseba. Vsled te interpelacije zahtevali so se kazenski izpiski o osobah, ki so bile za zaupnike, in pokazalo se je, da je bil mej njimi nekdo, ki je že bil kaznovan zaradi dobičkaželjnosti (Čujte! Čujte! na desnici). Poleg tega se govori, da je mej zaupniki bila še neka druga omadeževana oseba.

Ali so zaupniki tako vplivali, o tem nočem govoriti. Opaziti pa moram, da je občina, vprašana o lokalnih prometnih in kupčijskih razmerah nekega obrtnega podjetja, čutila se dolžno, ozirati se na slabe gospodarske razmere. Zaradi tega je pa dobila ukor, „da se je v svoji izjavi preveč ozirala na dotično stranko“, s pristavkom, da ima pričakovati

kazen, kakor vsakdo, ki škoduje érarju. (Čujte! Čujte! na desnici.)

Kar sem danes povedal, to popolnoma potrjuje pritožbe, katere sem navel v svoji interpelaciji dné 9. junija t. l., posebno pa nepravilno postopanje pri izbiranju zaupnikov, in pa to, da se dohodkarina ni povišala zaradi večjega blagostanja prebivalstva, temveč zaradi prevelike gorečnosti posamičnih državnih organov.

Sedaj si pa usojam izpregovoriti o vrenjenju postopanja, po katerem se naj določujejo normalne cene, da se 1896. leta za vse dežele naše državne polovice nova razdelitev zemljiškega davka tako izvrši, da se bode davek primerno zmanjšal, ker je čisti dohodek kmetijstva vedno manjši, in se tudi pravično razdeli.

Če hoče država kot nositeljica našega kulturnega življenja spolnovajti svojo nalogo, more se to le taka zgoditi, da vsak državljan v jednaki meri donaša k bremenom države; ta jednaka mera pravne države izražena je jasno v drugih državnih zakonih.

Uresničiti se pa mora načelo, in to je neobhodno potrebno, da ona jednaka mera ne bode le formalno veljala, temveč tudi v resnici.

Če je n. pr. zemljiški davek po poslednji cennitvi za vse kronovine določen z 22% katastralnega čistega dohodka, je to obdačenje po številkah jednaka mera za vse kronovine. V resnici bi pa za vsako kronovino bila jednaka mera, ko bi se katastralni dohodek na Kranjskem določil na popolnoma enakih določbah kakor se določi, v drugih kronovinah. Ko bi se na primer na Kranjskem zemljišče cenilo 100 gld. in popolno jednako zemljišče na Štajerskem pa 50 gld., in bi se po tej cennitvi čistega dohodka zemljiški davek določil z 22%, bi po številkah zares Kranjska in Štajerska jednako merno donašali k državnim bremenom, v resnici bi pa davek na Kranjskem čutili dvakrat hujše, kakor na Štajerskem. To bi pač ne bila nobena prava razmera.

Z jedno besedo, iz nejednakosti cennitve zemljiškega dohodka, oziroma poizvedbe cen, ki so podlaga proračunjenju zemljiškega dohodka, izhaja vzlic jednakosti obdačenja po številkah, preobremenjenje davkoplačevalca, katerega posestvo se je pri sicer enakih razmerah višje cenilo.

Kolikor jaz vém, ni za avtentično poizvedovanje letnih cen onih faktorjev, ki imajo biti podlaga jednakomerni cennitvi zemljiškega dohodka, nobenega postavnega navodila, zatorej naj jaz s svojimi izpeljavami popolnim te pomanjkljivosti. (Konec sledi.)

Politični pregled.

V Ljubljani, 3. decembra.

Notranje dežele.

Nova večina. Neki večji poljski list poroča, da se je poskušalo, ko se je bil spravil Plenerjev predlog v državnem zboru v razgovor, obnoviti prejšnjo večino. Pokazalo se je pa, da se to ne dá, ker se Mladočehi v narodnih vprašanjih sicer vjemajo z desnico, v drugih vprašanjih se pa približujejo levici. Poljski list poljskim zastopnikom priporoča, da bi se sedaj kar približali levici, ker se prejšnja večina ne more obnoviti, sicer bodo prišli v manjšino in zgubili dosedanji vpliv.

Češko. Liberški Čehi so poslali do višjih oblastev več pritožb, kako jih zatira mestni magistrat. Vsled teh pritožb odšla je v Liberco od namestništva posebna komisija. Liberško mestno oblastvo je bilo prav neprijetno iznenadeno zaradi prihoda te komisije. Župan ni odrekal komisiji le vsake podpore, temveč je celo brezovavno zahteval od namestništva, da se komisija odpokliče. Namestništvo je odgovorilo, da tej zahtevi ne ustreže. Mestni zbor je županu izrekel zaupnico in sklenil v tej stvari obrniti se do svojega državnega poslanca, naj na Dunaju ugovarja, ker se oblastva mešajjo v delokrog liberškega magistrata. Ustavljanje mestnega magistrata pač dokazuje, da so pritožbe bile opravljene. Sicer se pa moramo čuditi temu upiranju, vsaj je magistrat kot politična oblast vendar podrejen namestništvu in po nekej razsodbi upravnega sodišča še pravice nema pritoževajti se proti naredbam namestnikovim.

Vnanje države.

Vojskovodje bodočnosti. Ker ni bilo večjih vojsk, so v Evropi že jako redki generali, ki so kdaj v vojni zapovedovali večjim vojnim oddelkom. V Nemčiji so jedino kralj saksonski, saksonski princ Jurij in pa maršal Blumenthal, ki so v vojni že zapovedovali večjim oddelkom. Poslednji je pa že 81 let star, torej skoro ne pride več v poštev. Drugi pruski generali so pa v vojni s Francozi bili še-le podpolkovaiki in majorji. V Franciji tudi ni nobenega generala, ki bi bil v vojni poveljnik vsaj v

kaki brigadi. Šest sedanjih generalov je zapovedovalo 1870. leta polkom. V Angliji sta generala lord Wolseley in sir Frederic Roberts že vodila večje vojne oddelke, pa le v vojnah proti nekulturnim narodom. V Avstriji sta še nadvojvoda Albreht in fegm. Kuhn, ki sta 1866. leta vodila samostojne oddelke. Vojvoda Württemberg je tudi bil že samostojni poveljnik, pa je faktično, če tudi ne formalno izstopil iz avstrijske aktivne vojske. Drugi generali, mej njimi tudi najboljši, kakor Reinländer in Schönfeld, zapovedovati so k večjemu brigadam. V Rusiji so pa nekoliko na boljsem. Obručev, Dragomirov, Gurkov, Vanovskij in Radecky so v poslednji vojni s Turčijo že bili samostojni poveljniki, kar je pač najboljša šola za vojskovodje. Rusija je torej v tem oziru na najboljšem.

Rumunija. Jedva se je popolnilo ministerstvo in se sešli zbornici, že so trije ministri odstopili. V ministerstvu se bajé niso mogli sporazumeti o vnanji politiki. Minister notranjih zadev, Catargiu, vojni minister, polkovnik Lahovary, in minister javnih del, Olanescu, se niso mogli sporazumeti z drugimi tovariši in so torej odstopili. Misli se pa, da se bodo v kratkem pokazale take težave, da bode moralo odstopiti vse ministerstvo in kaka druga stranka pride na krmilo.

Grška. Zbornica je sklenila, da začne razpravo o predlogu, da se bivše Trikupsovo ministerstvo toži takoj, ko bode rešen budget. Ta stvar se že dolgo odlašá. Sicer pa tudi sedanja vlada ne želi, da bi se ta stvar razpravljala, ker bi se opozicija tudi pozneje lahko nad sedanjo vlado na podoben način maščevala.

Anglija. Gladstone vendar še ni tako slab, kakor se je nedavno poročalo in kakor morda želé vladni privrženci. V nedeljo je v Wirralu imel dva govora, v katerih je tako pobijal vladno politiko, da bi tega nikdo ne bil pričakoval od osemdesetletnega starca. Odločno se je izrazil za irsko avtonomijo. Povedal je pa tudi jasno, da nikakor njegova stranka ne misli na sporazumljenje z unionisti.

Nemčija. Knez Bismarck se je proti nekaterim lauenburškim okrožnim zastopnikom izjavil, da njegov prihod v okrožno zbornico dokazuje, da on ni več Berolincec, temveč Lauenburžan. Te njegove besede nekateri tolmačijo tako, da Bismarck ne misli priti v državni zbor v Berlin, naj tudi trgovske pogodbe pridejo na dnevni red. Bivši kancelar najbrž spoznava, da je zánj čas minol, da bi torej v državnem zboru ne igral posebne vloge. Z njegovo notranjo in gospodarsko politiko se ne strinja skoro nobena stranka, pa tudi v vnanji politiki ga tako ne pogrešajo, kakor je mislil.

Izvirni dopisi.

Iz Hrenovic, 30. novembra. Minolo nedeljo — zbralo se je na Dilcah okoli 50 posestnikov, da osnujejo kmetijsko podružnico. Gospod G. Pirc je prišel iz Ljubljane pojasnit, kacega pomena so kmetijske podružnice. V svojem govoru poudarjal je posebno, kje pivskega kmeta črevelj žuli in kaj je za naše razmere potrebno. Daleč smo zaostali. Trda gre ljudem že sedaj, pa utegne priti še hujše. Gospodarstvo pivsko je silno zaovoženo. Izvažá se le seno, ki se prodáje po slepi ceni; kupuje se do malega vse. Postranskih zaslužkov nič. Zato je marsikateri, ki pozna življenje tudi izven Pivke, mislil, kako bi se kaka stvar dala na bolje obrniti. Gotovo je to v prid domačim ljudem, da se njim pové, kje bi še kak krajecar dobili.

Samo tožiti ne pomaga nič. Treba delati, če gre ali ne potem. Začetek je storjen. Nikakor ne mislimo, da je s tem vse storjeno, zakaj delo bo težavno. Zeleti je le, da bi gospodarji pridno k podružnici pristopali. Res je, da je treba plačati prvičkrat 4 gl., a to je le enkrat; potem je samo dva. Čudežev tudi nobeden ne pričakuj, po novi cesti se težko vozi, dokler je še vsa s kamnom nasuta. Pa s časom in s trudom se da veliko narediti.

Prvi večer je pokazal dovolj zanimanja za podružnico. Oglasilo se je 33 udov; pričakuje in nada se jih vsaj 50. Predsednikom je bil izvoljen gospod Jurij Kraigher v Hrašah. Razgovarjalo se je o marsičem; prej je treba imeti misli, za njimi pridejo dejanja. Z veseljem so pozdravili zborovalci ponudbo necega gospoda, ki je zatržil, da je pripravljen dati njivo za drevnico in vrhu tega še lep dar za prvi začetek. Temu gospodu vsa čast in hvala!

Iz Gradca, 29. novembra. Dne 23. t. m. so gg. bogoslovci v tukajšnjem semenišču priredili domačo slavnost na čast sv. Cecilije. Slavnost so s prihodom počastili poleg semeniškega ravnateljstva msgr. dr. Hebenstreit, prof. Graus, gg. stolni vikarji itd.

Slavnost se je pričela z Verdijevo simfonijo iz „Nabuhodonozorja“, katero je g. bogoslovec Lederer igral prav spretno in z občutkom. Potem se je pelo

več korov, posebno hvalevredno pa osmerospev „Molitev Gospodova“ od A. Dregerta. Izborno je govoril g. bogoslovec Oton Kuhn o zgodovini cerkvene godbe, njenem postanku, napredku, vrhuncu in propadu ter omenil, kako bi se mogla zopet povzdigniti. Pelj so potem „Čast Bogu v višavah“ od Hauptmanna in konečno od Oberhofferja „Slavospev na sv. Cecilijo“ s spremljevanjem orkestra. Slavnost ta jasno priča, da tukajšnji bogoslovci poleg svojih studij tudi marljivo gojé lepe umetnosti. Pohvalo zasluži v prvi vrsti dirigent gosp. K. Grossauer.

Mestni zbor ljubljanski

(Konec.)

Odbornik ces. svetovalec Murnik poroča v imenu stavbinskega odseka o stavbeni črti in cestah na zemljišču sedanje deželne bolnišnice. Kakor znano, kupil je gosp. Gorup sedanjo bolnišnico z vrtom in izjavil, da odstopi mestu potrebno zemljišče za 16 metrov široko cesto ob poslopju do Poljskih ulic in za 12 metrov široko cesto ob vzhodnem robu zemljišča paralelno z Dunajsko cesto. Črta za tretjo cesto skozi sredo vrta od zahoda proti vzhodu pa naj bi se določila, ko bode gosp. Gorup prosil za razdelitev zemljišča na stavišča. Poročevalec je mnenja, da se tej želji dežel. odbora ugodi, nikakor pa ne prošnji, da bi deželni odbor iz sedanje bolnišnične cerkve vzal oltar, orglje, klopi, krstni kamen, ura in zvonovi, ker še ni rešeno vprašanje, kaj se zgodi s sedanjo cerkvijo.

Odbornik prof. Zupan z veseljem pozdravlja nasvet, da se gledé cerkve in orodja še ničesar definitivnega ne sklène, in priporoča, naj bi magistrat v tem oziru pravo ukrenil v sporazumljenju s kompetentno cerkveno oblastjo. Odsekova predloga obveljata.

Dr. Staré v imenu stavbinskega odseka poroča o prošnji deželnega odbora za napravo kanala od nove deželne bolnišnice in nasvetuje, naj se odločno odbije ta prošnja, ker kanal bi stal mestno občino 50 do 60.000 gl. in je mesto že itak dovolilo veliko podporo za bolnišnico. Sploh pa je prostor za novo bolnišnico kaj nesrečno izbran med kolodvorji, namesto na vzhodnem delu mesta ob Ljubljani.

Dr. vitez Bleiweis v daljšem govoru razpravlja važnost dobre kanalizacije za bolnišnice, vendar ne bode glasoval za prošnjo deželnega odbora, ker mestne finance ne dovolijo take žrtve. Sploh je deželni odbor premalo mislil na kanalizacijo. Pomagati bi se moglo na tak način, kakor se je obnesel na Studencu. Sicer pa bi ne škodilo zdravju, ko bi se petoniran kanal izpeljal v Ljubljano. Konečno nasvetuje resoluciji: 1. Mestni magistrat naj opozori deželni odbor na kanalizacijo na Studencu. 2. Mestni zdravstveni svet naj izreče sodbo, ali je škodljiva napeljava vode iz bolnišnice v Ljubljano.

Odbornik H rasky obširneje dokazuje, da kanal v Ljubljano ne bi škodil zdravju, akoravno obžaluje, da se bode bolnišnica gradila na jako neprimernem kraju, kjer so tovarne, kolodvorji itd., in da še sedaj ni dogotovljen mestni uravnlalni načrt. Pri glasovanju je bil sprejet odsekov nasvet in resoluciji odbornika dr. vit. Bleiweisa.

Odbornik vitez Zitterer poroča o stavbeni črti nove deželne bolnišnice ter nasvetuje, naj se prekličé sklep, da mora biti stavbena črta paralelna z Dunajsko cesto, ker je nemogoča. Temu ugovarjata odbornika Hribar in dr. Staré, zagovarjata pa odsekov predlog ces. svetov. Murnik in dr. Tavčar. Poročevalčev predlog obvelja.

Dnevne novice.

V Ljubljani, 3. decembra.

(Deželni zbor kranjski) se snide šele meseca februarja. Vsled tega je deželni odbor sklenil, prositi za Najvišje dovoljenje, da se smejo v prihodnjem četrtletju pobirati dosedanje deželne doklade.

(Katoliškemu tiskovnemu društvu) pokloni je za napravo nove tiskarne čast. g. zlatomašnik Ant. Čibašek, župnik v pokoju, petdeset goldinarjev. Bog plačaj!

(K položaju.) Razmere v državnem zboru za slovenske poslance in njih ožje somišljenike neso najprijetnejše; vendar jim ne preostaja družega, kakor da počakajo boljših ali slabših dnij. Tudi Poljaki neso zadovoljni s sedanjim zmedenim položajem. Minolo nedeljo so se posvetovali, kaj naj

storé. Eni so vlekli na levo, drugi na desno, končno so se zjediniili, da tudi počakajo, kaj ukrene grof Taaffe. Levica pa že komaj čaka, da pride do državnih vajetov, kar pa jej je mogoče le v zvezi s Poljaki, kajti zveza s Hohenwartovim klubom je nenaravna in torej nemogoča. Povsem tem pl. Plener ne bode še tako hitro finančni minister, dasiravno že sedaj kaj oblastno ukazuje v zbornici.

(Iz Rima) se nam piše z dne 1. t. m.: Kakor vam je že javil brzojav, bode dne 14. t. m. tajni in dne 17. t. m. javni konzistorij. V javnem konzistoriju bodeta Ruffo Scilla in Seppiacci iz avguštinskega reda imenovana kardinala, nadškof dunajski dr. Gruša pa bo prejel kardinalski klobuk. Na mesto Ruffa Scille je imenovan za „majordoma“ sv. očeta msgr. Della Volpe, na Seppiaccijevo mesto kot tajnik v kongregaciji škofov in redovnikov pride učeni nadškof in profesor v propagandi msgr. Satolli. — Današnja „L' Itatie“ je prinesla vest — gotovo iz „dobro poučenih liberalnih krogov“ — da bode slavni Strossmayer imenovan kardinalom in premeščen v Rim kot predsednik novi kongregaciji, ki bi se bavila samo s slovanskimi zadevami. Tu se sploh govori, da je to raca.

(V c. in kr. vojaškem živinozdravniškem zavodu) na Dunaju so bili tekom novembra kot živinozdravniki diplomirani naslednji gg. rojaki: A. Rotter iz Lukovice pri Kamniku in V. Rozina iz Kandije pri Novem Mestu dne 7. novembra; V. Pavlin iz Kranja dne 14. novembra, H. Turk iz Ljubljane in Božidar Šeber iz Postojine dne 28. novembra.

(Družba sv. Vincencija) praznuje dne 8. t. m. svoj društveni praznik z božjo službo v Marijanišču zjutraj ob 7. uri in skupnim sv. obhajilom. Občni zbor pa bode ob 1/2 7. uri zvečer v sobani „Katoliške družbe“.

(Imenovanja pri pošti.) Oficijali so imenovani poštni asistentje gg.: V. Fjanič, I. Bonetti, Jul. Simpa, V. Mestri, Ferd. Karis, G. Navta, P. Gostiša, L. Eržen in R. Prelesnik za Trst, K. Butorac, za Ljubljano, Jurij in Stefan Zupan za Pulj.

(Družbi sv. Cirila in Metoda) je z naročilom, naj knjižice določne koroški mladini, poklonil gosp. župnik Ivan Vrhovnik 24 komadov dela „Pomladni Glas“, spisali ljubljanski bogoslovci. — Priredil Cirilski 1891. — Ko se očitno zahvaljujemo za ta Miklavžev dar gospodu darovalcu kot prijatelju lepe knjige, prosimo ob enem ono bogato nadarovane pisateljce tega darilca slovenski mladini, naj bi prej ko prej hoteli nadaljevati te svoje spise, saj so glasna pričá njihove prave vneme in blagotvorne delavnosti za vero in rod. Torej z Bogom naprej!

(Iz Vrem) se nam piše: Zaradi neke ovire se osnovalni zbor podružnice c. kr. kmetijske družbe za vremsko-košansko dolino ne bode vršil v nedeljo, temveč na praznik Matere B., to je v torek dne 8. t. m.

(Anketa.) Tekom meseca decembra vršila se bode v mestni dvorani ljubljanski vsled ukrepa c. kr. mestnega šolskega sveta anketa zaradi uvedbe jednotnega navpičnega lepomisja (Steilschrift) na mestnih ljudskih šolah.

(Konkurz) je proglašen od c. kr. deželnega sodišča v Ljubljani na ostalivo imovino umrlega posestnika Josipa Trepala v Rovtah.

(Prva letošnja žrtev hripe.) Danes v jutro je umrla gospa Ana Weber, soproga gostilničarja in predsednika okr. bolniški blagajnici. g. Avg. Webra, v 49. letu svoje dōbe po kratkem bolehanju za — hripo.

(Iz pred porotnega sodišča.) Včeraj je bila na vislice obsojena 24letna dekla Marija Blatnik s Kitnega vrha v novomeškem okraju, ker je dne 18. oktobra t. l. pri Lescah vrgla v Savo svojega deset mesecev starega otroka.

(Pevsko društvo „Adrija“ v Barkovljah) vabi k veselici s petjem, deklamacijo in igro, pri kateri sodeluje in prvič nastopi društvo tamb. zbor. Veselica bode v torek, dne 8. decembra t. l., v dvorani gostilne „pri Ferlugi“ na Greti. Začetek veselice je ob 6. uri zvečer. Vstopnina je k veselici 30 kr. Sedeži 10 kr. — Razpored: 1. „Hej Slovani“, udara društveni tamburaški zbor. 2. Ivan pl. Zajc: „Živila Hrvatska“, zbor. 3. „Hrvatsko narodno kolo“, udara društveni tamburaški zbor. 4. B. Potočnik: „Hči na grobu matere“, deklamacija. 5. H. Volarič: „Oj, z Bogom, ti planinski svet“, zbor. 6. V. Šviglin: „Ne psujme majko“, udara kvintet društvenega tambur. zbora. 7. G. Eisenhut: „Tko je naš?“ zbor. 8. H.

R.žem: „Micika“, udara društveni tamburaški zbor. 9. Kratek odmor. 10. H. Ražem: „Jaz nisem Italijanka“, veseloigra s petjem v jednom dejanju. 11. Prosta zabava.

Raznoterosti.

— Katoliške zasebne šole na Francoskem. Da francosko ljudstvo ni zadovoljno z državnimi brezverskimi šolami, dokazuje to, ker vzdržuje 22.025 zasebnih katoliških šol, katere obiskuje 2.087.571 otrok.

— Iz Würshofena se poroča, da je letos nad 12.000 tujcev iskalo zdravja pri župniku Kneippu. Še sedaj v pozni jeseni pribaja na dan po dvajset bolnikov.

— Mrtva roka. Dr. Roskovanyi, škof v Nitri na Ogerskem, je povodom svoje 40letnice založil 200.000 gld. v podporo revnih duhovnikov in učiteljev.

Telegrami.

Dunaj, 3. decembra. Vodja strokovne šole za lesni obrt v Ljubljani, Ivan Šubič, je imenovan ravnateljem na tem zavodu.

Dunaj, 3. decembra. V avstrijski delegaciji se je vojni minister zahvalil za izvrstna človekoljubna navodila Billrothova o preskrbovanju ranjencev. Delegacija je sprejela ves vojni proračun po vladnih predlogih. — Cesar je vsprejel dunajskega župana in podžupana, ki sta mu izrazila v imenu prebivalstva sožalje.

Berolin, 2. decembra. Wolffov bureau poroča iz Pekinga: Poročila o nemirih v vzhodni Mongoliji so pretirana, nemiri so krajevni in ne nevarni.

Rim, 2. decembra. Mednarodna konferenca o zdravstvenem stanju v Egiptu se prične 5. januarja 1892 v Benetkah.

Naznanilo.

Na nedavni poziv se sicer ni oglasilo toliko gospodov duhovnikov, da bi se mogel samo zanje izdati

Duhovski poslovnik,

vendar se je tiskovno društvo odločilo, da ga čim najhitreje izda. Res je, da je ravnokar izšel Helfertov „Geschäftstyp“ v novi izdaji, a ozira se le bolj na določbe in razmere češke cerkvene provincije. Tudi je ravnokar izšel 1. snopič Dannerbauerjevega „Geschäftsbuch“-a, ki bo pa še-le v kakih dveh letih dovršen. Vrh tega je cena obema knjigama jako visoka: Helfert stane nevezan 4 gld., Dannerbauer boje stal nad 8 gld., a nobena teh knjig ne podaja slovenskemu duhovniku tega, česar si želi, namreč natančnega, zanesljivega, v domačem jeziku spisanega temeljitega navoda za uradno poslovanje. Vse to pa bo podajala duhovnikom vseh slovenskih škofij naša knjiga, o kateri se je pregledovalec-veščak izrekel prav pohvalno in celo zatrdil, da ga skoro ni oddelka v uradnem poslu, ne katerega bi se pisatelj ne bil oziral.

Opirajoč se na že mnogokrat razodeto željo po taki knjigi, izdali jo bomo v štirih zvezkih, katerih vsak bo obsegal 7-8 tiskanih pol in stal 60 kr.

Ker je slovenske duhovščine častna stvar in potreba, da imamo v materinščini tako knjigo, zato pričakujemo vsestranske podpore. Naročila gospodov, ki se doslej še niso oglasili, sprejema

Odbor

katol. tiskovnega društva.

V Ljubljani, dne 28. novembra 1891.

Tuji.

1. decembra.

Pri **Malicu**: Belz; Markovsky, Feilhuber, Möller, trgovci, z Dunaja. — Povše, dekan, iz Ribnice. — Allach iz

Ogerske Bele Cerkve. — Kette, inženir, z Vrhnike. — Bock, trgovec, iz Šlezije. — Schulz, trgovec, iz Štajerskega. — Averone, trgovec, iz Trsta.

Pri **Sonu**: Edelstein, trgovec, z Dunaja. — Stantz in Elvenich iz Frankobroda. — Schorsch, krojač iz Opatije. — Dömladiz iz Ilir. Bistric. — Globočnik, notar, s soprogo, iz Vel. Laš. — Kraji, škornik, s sinom, iz Visovelj. — Lerch, zasebnik, iz Gradca. — Stampfer trgovec, iz Prage.

Pri **avstrijskem caru**: Trouharz, gledališki igralac, iz Ljubljane. — Verlaker z bratom iz Trbiča.

Pri **bavarskem dvoru**: Ovek iz Kamnika.

Pri **Južnem kolodvoru**: Sagorč, posestnik, iz St. Jerneja. — Lewin, trgovec, iz Berolina. — Matko s soprogo s Koroškega. — Schwarz iz Linca.

Vremenske sporočilo.

Dan	Čas	Stanje	Veter	Vreme	Mokrine na 24 ur v 1891
7. u. jut.	738 0	8 6	brezv.	oblačno	
8. u. pop.	736 4	4 8	sl. jzap.	"	0 00
9. u. sveč.	735 7	4 0	"	"	

Srednja temperatura 41°, za 2-8° nad normalom.

Malinov sirup.

Kuhan s soparom iz dišečih gorskih malin, napravljen natančno po avstrijskem pripravljanju zdravil, ima najlepši duh in naravno lepo barvo. Steklenica z 1 kg. sirupa 70 kr., 10 steklenic 6 gld. 50 kr. Male steklenice po 35 kr.

Piccolijeva lekarna „Pri angelju“ v Ljubljani, Dunajska cesta.

Vnanja naročila se proti povzetju cote točno izvršujejo. (1811) 8 (1)

UMRIJ MO:
30. novembra. Marija Kerže, gostija, 78 let, Rožne ulice 33, marasmus.
1. decembra. Juljana Jakuš, delavčeva žena, 59 let, Florjanske ulice 17, kap.
V bolnišnici:
30. novembra. Marija Demšar, pekova žena, 42 let, vsled raka.
1. decembra. Ivan Koder, trgovski pomočnik, 17 let, srčna hiba.

Uradne
in trgovske
KOVERTE
s firmo priporoča
KAT. TISKARNA
v Ljubljani.

Listnica uredništva:

Gg. dopisnike v Celovcu, Prevaljih, St. Janžu v Rožni dolini, Kamni Gorici, Kamniku, Arlici itd. prosimo, naj potrpe, ker se nam je nagomladilo gradiva.

Obletnica

po rajnem prečast. gospodu župniku
Francišku Karunu

bode v soboto dne 5. t. m. ob 7. uri
zjutraj v trnovski župni cerkvi v
Ljubljani.

K tem zadoščajem najljubdeje vabi vse
častilce pokojnikove

predstojništvo
župne cerkve trnovske.

(1488) 1

Osem odlikovalnih kolajn!

Priznana najboljša

ročne harmonike

dobé se pri

Ivanu N. Trimmel-u

na DUNAJI, VII., Kaiserstrasse 74,
postajališče tramwaya, črta proti dvorcu.

(24-21) Največja zaloga

muzikalnega orodja,

zanesljiv izdelek, nizke cene.

Ceniki zastoj.

ZAHVALA.

Dne 10. novembra 1891 nastal je v vasi
RAVNE pri Drežnici velik požar, kateri je vpe-
pelil 21 hiš in gospodarskih poslopij.

Podpisani posestniki bili smo zavarovani pri

c. kr. privileg. družbi

(1489) 1

„Avstrijski Feniks“ na Dunaju

in ko smo pogoreli, cenila in izplačala nam je
obče spoštovana zavarovalnica škodo tako
točno in pošteno, da jej izrekamo pristrčno za-
hvalo in jo s tem vsakemu najtopleje priporočamo.

Ravne pri Kobaridu, dne 28. novembra 1891.

+ Anton Bergino,
+ Matija Kanavo po
Gabr. Devetaku l. r.,
podpisal in priča,
Josip Rakušček l. r.,
kobaridski župan, priča.

Anton Lišter l. r.
Luka Koren l. r.
Mat. Gorenjšček l. r.
Tom. Gorenjšček l. r.
Jernej Kanavo l. r.
Mihael Skubin l. r.

Dunajska borza.

Dne 3. decembra.

Papirna renta 5%, 16% davka	91 gld. 45 kr.
Srebrna renta 5%, 16% davka	91 " 20 "
Zlata renta 4%, davka prosta	107 " 80 "
Papirna renta 5%, davka prosta	101 " 85 "
Akcije avstro-ogerske banke, 600 gld.	1003 " — "
Kred tne akcijske, 160 gld.	276 " 25 "
London, 10 funtov strl.	117 " 80 "
Napoleonador (20 fr.)	9 " 35 "
Cesarski cekini	5 " 60 "
Nemških mark 100	57 " 87 1/2 "

Dne 2. decembra.

Ogerska zlata renta 4%	103 gld. — kr.
Ogerska papirna renta 5%	100 " 60 "
4% državne srečke l. 1854., 250 gld.	133 " 75 "
5% državne srečke l. 1860., 100 gld.	145 " 50 "
Državne srečke l. 1864., 100 gld.	177 " — "
Zastavna pisma avstr. osr. zem. kred. banke 4%	98 " 25 "
Zastavna pisma " " " 4 1/2%	99 " 25 "
Kreditne srečke, 100 gld.	184 " 50 "
St. Genois srečke, 40 gld.	61 " — "

Ljubljanske srečke, 20 gld.	20 gld. 50 kr
Avstr. rudečega križa srečke, 10 gld.	16 " 30 "
Rudolfove srečke, 10 gld.	19 " 50 "
Salmove srečke, 40 gld.	59 " — "
Windischgraezove srečke, 20 gld.	51 " 75 "
Akcije anglo-avstrijske banke, 200 gld.	148 " 75 "
Akcije Ferdinandove sev. želez. 1000 gl. st. v. 2762	50 " 50 "
Akcije južne železnice, 200 gld. sr.	80 " 50 "
Papirni rubelj	1 " 13 "
Laških lir 100	45 " 50 "

MERCUR menjarnična delniška družba na Dunaju,

L. Wollzeile šte. 10.

Najkulantnejše se kupujejo in prodajajo v kursnem listu navedeni vrednostni papirji, srečke, valute in devize.

Razna naročila izvrše se najtočneje.

Za nalaganje glavno priporočamo:

4% gališke propinacijske zadolžnice.

4 1/2% zastavna pisma peštanske ogerske komer-
cijonalne banke.

4 1/2% komunalne obveznice ogerske hipotečne
banke z 10% premijo.

Na te papirje daje posojila avstro-ogerska banka in podruž-
nice njene.

Državna dobrodelna loterija.

Žrebanje dne 29. decembra!

Glavni dobitok 100.000 gld. v gotovini.

Jedna srečka 2 gld.

5 srečk le gld. 8 50, 10 srečk le gld. 16 50.